

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 3ης Μαρτίου 1993 *

Στην υπόθεση T-25/92,

Juana de la Cruz Elena Vela Palacios, υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τον G. Vandersanden, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο A. Schmitt, 62, avenue Guillaume,

προσφεύγουσα,

κατά

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον M. Bermejo Garde, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενο από τον D. Waelbroeck, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον R. Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της καθής της 28ης Οκτωβρίου 1991, που απέρριψε την υποψηφιότητα της προσφεύγουσας για κενή θέση γραμματέα στενοδακτυλογράφου, και, εφόσον παραστεί αναγκαίο, την ακύρωση της αποφάσεως που απέρριψε τη διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας της 20ής Δεκεμβρίου 1991,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. Bellamy, Πρόεδρο, H. Kirschner και A. Saggio, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 14ης Ιανουαρίου 1993,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Η προσφεύγουσα, Juana de la Cruz Elena Vela Palacios, ισπανικής ιθαγενείας, είναι από το 1986 υπάλληλος της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (στο εξής: ΟΚΕ). Επί του παρόντος κατέχει θέση στενοδακτυλογράφου βαθμού C 3 στο ισπανικό τμήμα δακτυλογραφίσεως.
- 2 Στις 20 Αυγούστου 1991 δημοσιεύθηκε η ανακοίνωση κενής θέσεως 56/91, που αφορούσε θέση γραμματέα στενοδακτυλογράφου στη Γενική Διεύθυνση, τμήμα «Μελέτες και Συνέδρια». Μεταξύ των «απαιτούμενων προϋποθέσεων» περιλαμβανόταν η «άριστη γνώση μιας γλώσσας των Κοινοτήτων» και η «ικανοποιητική γνώση μιας άλλης κοινοτικής γλώσσας». Η ανακοίνωση ανέφερε, μεταξύ άλλων παρατηρήσεων, ότι η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) θα ερευνούσε κατά προτεραιότητα τις δυνατότητες πληρώσεως της κενής θέσεως με προαγωγή ή μετάθεση.
- 3 Μετά τη δημοσίευση αυτής της ανακοινώσεως κενής θέσεως, η προσφεύγουσα και δύο άλλοι υπάλληλοι υπέβαλαν αίτηση μεταθέσεως· δύο υπάλληλοι υπέβαλαν αίτηση προαγωγής. Τις πέντε υποψηφιότητες εξέτασε ένας κύριος υπάλληλος διοικήσεως του τμήματος «Μελέτες και Συνέδρια».

- 4 Με απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1991 πληρώθηκε η κενή θέση με προαγωγή. Με έγγραφο του Γενικού Γραμματέα της ΟΚΕ της ίδιας ημέρας πληροφορήθηκαν οι λοιποί υποψήφιοι, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, ότι δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητά τους.
- 5 Είναι δεδομένο ότι ο φάκελος της προσφεύγουσας δεν περιείχε τότε, πέντε έτη μετά τη μονιμοποίησή της, καμιά έκθεση βαθμολογίας κατά την έννοια του άρθρου 43 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ). Μόλις τον Απρίλιο του 1992 έλαβε η προσφεύγουσα τις εκθέσεις βαθμολογίας της για τις περιόδους 1986 έως 1988 και 1988 έως 1990.
- 6 Στις 27 Νοεμβρίου 1991 η προσφεύγουσα υπέβαλε διοικητική ένσταση δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, με την οποία προσήπτε στη διοίκηση, μεταξύ άλλων, ότι δεν είχε αιτιολογήσει την απόρριψη της υποψηφιότητάς της και υπογράμμιζε την αντίθετη προς το άρθρο 43 του ΚΥΚ έλλειψη εκθέσεων βαθμολογίας.
- 7 Στις 8 Ιανουαρίου 1992 η προσφεύγουσα έλαβε έγγραφο του Γενικού Γραμματέα, της 20ής Δεκεμβρίου 1991, που την πληροφορούσε για την απόρριψη της ενστάσεώς της με την εξής αιτιολογία:

«Εκτιμώντας ότι δεν ελήφθη καμιά επίσημη απόφαση απορρίψεως της υποψηφιότητάς σας για την κενή θέση που προβλέπει η ανακοίνωση 56/91, ότι εξάλλου, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να αιτιολογεί τις αποφάσεις της που αφορούν υποψηφίους που δεν έγιναν δεκτοί κατά τη διαδικασία επιλογής που προβλέπει το στοιχείο α' της πρώτης παραγράφου του άρθρου 29 του ΚΥΚ·

εκτιμώντας ότι με την απόφασή μου της 28ης Οκτωβρίου προήχθη ο υποψήφιος που κρίθηκε ως ο πλέον ικανός ενόψει των καθηκόντων και των προσόντων που απαιτούνται για τη θέση γραμματέα-στενοδακτυλογράφου στη Γενική Διεύθυνση, τμήμα “Μελέτες και Συνέδρια”. λαμβάνοντας επίσης υπόψη το γεγονός ότι η απόφαση αυτή εκδόθηκε μετά από εξέταση εκθέσεως του

προϊσταμένου του τμήματος αυτού, ο οποίος είχε συνομιλήσει με καθέναν από τους πέντε υποψηφίους, δεν συντρέχει λόγος να ικανοποιηθεί το αίτημά σας.»

Διαδικασία

- 8 Υπό τις περιστάσεις αυτές, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 9 Απριλίου 1992, η προσφεύγουσα άσκησε την παρούσα προσφυγή.
- 9 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικά. Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων. Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επιτράπηκε στην προσφεύγουσα να καταθέσει στη δικογραφία διάφορα έγγραφα που πιστοποιούσαν τις γλωσσικές της γνώσεις.
- 10 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κρίνει την προσφυγή της παραδεκτή και βάσιμη·
  - κατά συνέπεια, να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα της ΟΚΕ της 28ης Οκτωβρίου 1991 που απέρριψε την υποψηφιότητά της για την κενή θέση γραμματέα-στενοδακτυλογράφου στο τμήμα «Μελέτες και Συνέδρια» και, εφόσον παραστεί αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση που απέρριψε τη διοικητική της ένσταση της 20ής Δεκεμβρίου 1991·
  - να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.
- 11 Η ΟΚΕ ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη.

Επί της ουσίας

- 12 Η προσφεύγουσα προέβαλε δύο λόγους ακυρώσεως για να στηρίξει την προσφυγή της: πρώτον, ανεπαρκή αιτιολογία και, δεύτερον, κακή εκτίμηση του συμφέροντος της υπηρεσίας καθώς και παραβίαση της αρχής της καλής διαχείρισεως και ορθολογικής διοικήσεως.

Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 13 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η απόφαση που απέρριψε την υποψηφιότητα της στερείται οποιασδήποτε αιτιολογίας και ότι η απόφαση που απέρριψε την ένστασή της δεν περιείχε επαρκή αιτιολογία. Πρόκειται επομένως για κατάφωρη παραβίαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ. Η προσφεύγουσα αναφέρεται σχετικά στις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Νοεμβρίου 1981, 195/80, Michel κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1981, σ. 2861, σκέψη 22), και του Πρωτοδικείου της 20ής Μαρτίου 1991, T-1/90, Perez-Minguez Casariego κατά Επιτροπής (Συλλογή 1991, σ. II-143, σκέψεις 73, 76 και 80), για να υπογραμμίσει πόσο θεμελιώδης είναι η προϋπόθεση επαρκούς αιτιολογήσεως.
- 14 Όσον αφορά την παράλειψη αιτιολογήσεως της απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας, η ΟΚΕ αναφέρεται στην πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, κατά την οποία η ΑΔΑ δεν υποχρεούται να αιτιολογεί τις αποφάσεις προαγωγών έναντι των υποψηφίων που δεν προήχθησαν, διότι η αιτιολογία αυτή θα μπορούσε να είναι επιζήμια για αυτούς ή τουλάχιστον για ορισμένους μεταξύ αυτών (βλ. π.χ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Οκτωβρίου 1974, 188/73, Grassi κατά Συμβουλίου, Συλλογή τόμος 1974, σ. 445). Η προαναφερθείσα υπόθεση Perez-Minguez Casariego κατά Επιτροπής, την οποία επικαλείται η προσφεύγουσα, δεν είναι κρίσιμη, δεδομένου ότι αφορούσε διαφορετική περίπτωση, δηλαδή διορισμό κατόπιν διαγωνισμού.
- 15 Καθόσον αφορά τη ρητή απόφαση απορρίψεως ενστάσεως που βάλλει κατά προαγωγής, η ΟΚΕ υπενθυμίζει ότι, ναι μεν η ΑΔΑ είναι υποχρεωμένη να αιτιολογεί την απόφασή της αυτή, δεν υποχρεούται όμως να αποκαλύπτει στον αποκλεισθέντα υποψήφιο τη συγκριτική της εκτίμηση γι' αυτόν και για τον υποψήφιο που επιλέχθηκε για την προαγωγή ούτε να εκθέτει λεπτομερώς τον τρόπο με τον οποίο έκρινε ότι ο προαχθείς υποψήφιος πληρούσε τις προϋπο-

θέσεις της ανακοίνωσης κενής θέσεως, αλλά μπορεί να περιοριστεί σε αιτιολογία που να αφορά μόνο την ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτά ο ΚΥΚ τη νομιμότητα της προαγωγής (βλ. τις αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 30ής Ιανουαρίου 1992, T-25/90, Schönheff κατά ΟΚΕ, Συλλογή 1992, σ. ΙΙ-63, σκέψη 21, και της 25ης Φεβρουαρίου 1992, T-11/91, Schloh κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1992, σ. ΙΙ-203, σκέψη 73). Εν προκειμένω, η διατυπωθείσα αιτιολογία, αν και συνοπτική, ανταποκρίνεται, κατά την άποψη της ΟΚΕ, στις προϋποθέσεις αυτές και εκπληρώνει τον σκοπό της υποχρεώσεως αιτιολογίας, ο οποίος συνίσταται στο να δίδεται στον ενδιαφερόμενο και στον δικαστή η δυνατότητα να ελέγχουν τη νομιμότητα της αποφάσεως και να γνωρίζουν τα ουσιώδη στοιχεία που έλαβε υπόψη της η διοίκηση (βλ. π.χ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1989, C-169/88, Prella κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 4335, σκέψεις 9 και 10).

- 16 Τέλος, η ΟΚΕ εκτιμά ότι οι λόγοι απορρίψεως της εν λόγω υποψηφιότητας προκύπτουν, εν πάση περιπτώσει, σαφώς από σημείωμα της 21ης Οκτωβρίου 1991 που απηύθυνε ο Catling, κύριος υπάλληλος διοικήσεως επιφορτισμένος με την εξέταση των υποψηφιοτήτων, στον Γενικό Γραμματέα της ΟΚΕ, όπου εξέθετε ότι:

«(...) εξέτασα τις υποψηφιότητες όλων των υπαλλήλων που υπέβαλαν υποψηφιότητα για τη θέση αυτή και είχα την ευκαιρία να συνομιλήσω με καθένα από τους πέντε υποψηφίους που εργάζονται ήδη στην ΟΚΕ.

Για τη θέση αυτή, η οποία περιλαμβάνει όχι μόνον ευρύ φάσμα καθηκόντων σε τέσσερις τουλάχιστον γλώσσες της Κοινότητας, πρέπει να βρεθεί κάποιος που κατέχει τουλάχιστον μία γλώσσα λατινικής καταγωγής και μία γλώσσα γερμανικής καταγωγής. Επιπλέον, αν είναι δυνατόν, πρέπει να βρεθεί κάποιος εντός της ΟΚΕ.

Όσον αφορά τους τρεις υποψηφίους με τον βαθμό C3, μόνον η Fe. μπορεί να χρησιμοποιήσει γλώσσα γερμανικής καταγωγής (την αγγλική), αλλά οι γνώσεις της δεν είναι απολύτως ικανοποιητικές. Η A. (ιταλικά/γαλλικά) και η Vela Palacios (ισπανικά/ιταλικά) δεν πληρούν τις βασικές γλωσσικές προϋποθέσεις.

Πρέπει επομένως να προχωρήσουμε στο στάδιο προαγωγών. Εδώ έχουμε δύο αιτήσεις: της B. (που δυστυχώς δεν έχει αρκετή προϋπηρεσία για να προαχθεί) και της Fi. Η τελευταία αυτή, που έζησε αρκετά έτη στη Νότια Αφρική, διαθέτει πολύ καλές γνώσεις της αγγλικής και γαλλικής γλώσσας και εξαιρετικές γνώσεις του συστήματος Wordperfect, που είναι πολύ σημαντικό για την καλή λειτουργία των υπηρεσιών μας.

Παρακαλώ λοιπόν να προβείτε στις αναγκαίες ενέργειες για να προαχθεί η Fi στον βαθμό C3 και να τοποθετηθεί ως γραμματέας στο τμήμα “Μελέτες και Συνέδρια”».

- 17 Το Πρωτοδικείο έχει κρίνει με τις προαναφερθείσες αποφάσεις Perez-Minguez Casariego κατά Επιτροπής (σκέψεις 83 έως 89) και Schloh κατά Συμβουλίου (σκέψη 86) ότι αιτιολογία που διατυπώνεται ακόμη και μετά την άσκηση της προσφυγής μπορεί να καταστήσει άνευ αντικειμένου λόγω ακυρώσεως στηριζόμενο στην παράβαση του άρθρου 25 του ΚΥΚ (βλ. επίσης την απόφαση του Δικαστηρίου της 8ης Μαρτίου 1988, 64/86, 71/86 έως 73/86 και 78/86, Sergio κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1988, σ. 1399, σκέψεις 52 και 53). Εν προκειμένω, η ΟΚΕ δεν αντιλαμβάνεται καθόλου το συμφέρον της προσφεύγουσας να εμμένει στην εκδίκαση της προσφυγής της, αφού η υποθετική ακύρωση για πλημμελή αιτιολογία θα συνεπήγετο την έκδοση νέας αποφάσεως, όμοιας κατ’ ουσίαν, η οποία θα επαναλάμβανε τους λόγους που έχουν γνωστοποιηθεί ήδη στην προσφεύγουσα.
- 18 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, με το υπόμνημα απαντήσεως, ότι η νομολογία που αναφέρει η ΟΚΕ προσπαθώντας να απαμβλύνει την απαίτηση αιτιολογίας αφορά κυρίως αποφάσεις προαγωγών, ενώ εδώ πρόκειται για μετάθεση. Εξάλλου, η προαναφερθείσα απόφαση Perez-Minguez Casariego κατά Επιτροπής γενικοποιεί την υποχρέωση αιτιολογίας έναντι των μη διορισθέντων υποψηφίων. Υπό το πρίσμα αυτό, το έγγραφο που απέρριψε την ένστασή της δεν περιέχει καμιά έγκυρη αιτιολογία, διότι η αιτιολογία της είναι αμυγώς τυπική και δεν της δίδει τη δυνατότητα να γνωρίζει τους αληθείς λόγους απορρίψεως της υποψηφιότητάς της ούτε δίδει στον δικαστή τη δυνατότητα να ελέγξει την ορθότητα της αποφάσεως αυτής.
- 19 Η ΟΚΕ υποστηρίζει με το υπόμνημα ανταπάντησεως, παραπέμποντας στα άρθρα 7, παράγραφος 1, και 29, παράγραφος 1, στοιχείο α’, του ΚΥΚ, ότι η μετάθεση διέπεται, κατά τον ΚΥΚ, από το ίδιο ακριβώς σύστημα όπως η προαγωγή. Από πάγια νομολογία προκύπτει ότι η προαγωγή και η μετάθεση πρέπει να κρίνονται «στο ίδιο επίπεδο» (βλ. π.χ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Μαΐου 1971, 55/70, Reinartz κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 779, σκέψεις 4 και 5). Η προαναφερθείσα νομολογία, κατά την οποία δεν υπάρχει υποχρέωση αιτιολογίας στην περίπτωση αρνήσεως προαγωγής, εφαρμόζεται επομένως και σε απόφαση που απορρίπτει αίτημα μεταθέσεως. Με την απόφαση της 12ης Φεβρουαρίου 1987, 233/85, Bonino κατά Επιτροπής (Συλλογή 1987, σ. 739, σκέψη 4), το Δικαστήριο την εφάρμοσε μάλιστα σε αποφάσεις τοποθετήσεως υπαλλήλου σε ορισμένη υπηρεσία.

- 20 Κατά το μέτρο που η προσφεύγουσα φαίνεται να επικρίνει, στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως, το γεγονός ότι η απόφαση που απέρριψε την ένσταση δεν κάνει καμία μνεία της εκπρόθεσμης καταθέσεως των εκθέσεων βαθμολογίας της, η ΟΚΕ προβάλλει ότι η παράλειψη αυτή δεν μπορεί να αποτελέσει πλημμέλεια της αιτιολογίας, αφού η προσφεύγουσα είχε πλήρη επίγνωση της καταστάσεως, αυτή η ίδια δε, με την ένστασή της, επέστησε την προσοχή της διοικήσεως στο σημείο αυτό (βλ. π.χ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Ιουλίου 1977, 61/76, Geist κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1977, σ. 415, σκέψεις 23 έως 26).
- 21 Η προσφεύγουσα υποστήριξε κατά τη συνεδρίαση ότι το έγγραφο του Catling της 21ης Οκτωβρίου 1991, που δεν προσκομίστηκε πριν από το στάδιο του υπομνήματος αντικρούσεως, περιέχει νέα στοιχεία που προβλήθηκαν οψίμως και για τον λόγο αυτό είναι προφανώς απαράδεκτο. Η ΟΚΕ δεν μπορεί καθόλου να τακτοποιήσει, με την προσκόμιση του εγγράφου αυτού κατά την ένδικη διαδικασία, την έλλειψη αιτιολογίας που χαρακτηρίζει τη διοικητική διαδικασία. Οι λόγοι που αναφέρονται στο έγγραφο αυτό θα έπρεπε μάλλον να περιληφθούν στην προσβαλλομένη απόφαση ή στην απόφαση που απέρριψε την ένσταση.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 22 Πρέπει καταρχάς να υπομνηστεί ότι το Πρωτοδικείο έκρινε, με την απόφασή του της 12ης Φεβρουαρίου 1992, T-52/90, Volger κατά Κοινοβουλίου (Συλλογή 1992, σ. II-121, σκέψη 36), ότι, στην περίπτωση αποφάσεως που απορρίπτεται υποψηφιότητα, η ΑΔΑ έχει υποχρέωση αιτιολογήσεως τουλάχιστον στο στάδιο της απορρίψεως της ενστάσεως κατά της αποφάσεως αυτής. Η λύση αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, που απαιτεί «αιτιολογημένη απόφαση» της ΑΔΑ, όταν απαντά σε ένσταση. Όταν οι προαγωγές και οι μεταθέσεις γίνονται κατ' εκλογήν, αρκεί η αιτιολογία της απορρίψεως της ενστάσεως να αφορά στην ύπαρξη των νομίμων προϋποθέσεων από τις οποίες εξαρτά ο ΚΥΚ τη νομιμότητα της διαδικασίας.
- 23 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, στο έγγραφο της 20ής Δεκεμβρίου 1991 που απέρριψε την ένσταση της προσφεύγουσας, ο Γενικός Γραμματέας της ΟΚΕ ανέφερε ότι η ΑΔΑ δεν ήταν υποχρεωμένη να αιτιολογεί τις αποφάσεις της που αφορούν υποψήφιους αποκλεισθέντες κατά τη διαδικασία επιλογής που προβλέπει το άρθρο 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ. Η δήλωση όμως αυτή εκφράζει μόνο τη νομική άποψη του Γενικού Γραμματέα. Δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί ότι αποδεικνύει από μόνη της έλλειψη αιτιο-

λογίας. Πράγματι, ο Γενικός Γραμματέας, παρά τη νομική άποψη που εξέφρασε, προσπάθησε στο τρίτο εδάφιο του προαναφερθέντος εγγράφου να αιτιολογήσει την απόρριψη της ενστάσεως.

- 24 Όσον αφορά το ζήτημα αν οι δύο λόγοι που παρατίθενται σ' αυτό το έγγραφο είναι επαρκείς ενόψει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι στο έγγραφο αυτό αναφέρεται αφενός μεν ότι προήχθη «ο υποψήφιος που κρίθηκε ως ο πλέον ικανός ενόψει των καθηκόντων και των προσόντων που απαιτούνται για τη θέση γραμματέα-στενοδακτυλογράφου στη Γενική Διεύθυνση, τμήμα “Μελέτες και Συνέδρια”». Από τη διευκρίνιση αυτή προκύπτει ότι η ΟΚΕ προέβη σε συγκριτική έρευνα των ικανοτήτων και προσόντων των υποψηφίων και ότι η έρευνα αυτή κατέληξε στην επιλογή άλλου υποψηφίου, και όχι της προσφεύγουσας. Αφετέρου δε, το έγγραφο αναφέρει ότι η προσβαλλομένη απόφαση «εκδόθηκε μετά από εξέταση εκθέσεως του προϊσταμένου του τμήματος αυτού, ο οποίος είχε συνομιλήσει με καθέναν από τους πέντε υποψηφίους». Γνωστοποιεί επομένως στην προσφεύγουσα τη συγκεκριμένη διαδικασία που ακολούθησε η ΑΔΑ για να προβεί στην επιλογή της μεταξύ των διαφόρων υποψηφίων. Λαμβανομένων υπόψη των δύο αυτών γνωστοποιηθέντων στοιχείων, δεν μπορεί να γίνει λόγος για πλήρη έλλειψη αιτιολογίας.
- 25 Πάντως, όπως προκύπτει από το προαναφερθέν έγγραφο του Catling και όπως υπογράμμισε η ΟΚΕ ενώπιον του Πρωτοδικείου, ο βασικός λόγος για τον οποίο δεν έγινε δεκτή η υποψηφιότητα της προσφεύγουσας για την επίδικη θέση έγκειται στη φερομένη ανεπάρκεια των γλωσσικών της γνώσεων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Πρωτοδικείο φρονεί ότι στην προκειμένη περίπτωση η ΟΚΕ έπρεπε να έχει πληροφορήσει την προσφεύγουσα, το αργότερο με την απόφαση περί απορρίψεως της ενστάσεώς της, γι' αυτό τον ατομικό και κρίσιμο λόγο (βλ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Ιουνίου 1991, T-156/89, Valverde Mordt κατά Δικαστηρίου, Συλλογή 1991, σ. II-407, σκέψη 130, η οποία περιλαμβάνει παραπομπές στη νομολογία του Δικαστηρίου που καθιέρωσε την υποχρέωση της εξεταστικής επιτροπής εσωτερικού διαγωνισμού να πληροφορεί κάθε υποψήφιο για τη βαθμολογία που έλαβε κατά την εκτίμηση των τίτλων του ή μετά τη συμμετοχή του στις εξετάσεις). Η γενική και αμιγώς διαδικαστική αιτιολογία που παρέθεσε η ΟΚΕ στην απόφαση απορρίψεως της ενστάσεως είναι επομένως ανεπαρκής.
- 26 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία, σε περίπτωση ανεπαρκούς αιτιολογίας, μπορούν να προσκομιστούν στη δίκη συμπληρωματικά στοιχεία (απόφαση του Πρωτοδικείου της 20ής Σεπτεμβρίου 1990, T-37/89, Hanning κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1990, σ. II-463, σκέψη 44). Το δε έγγραφο του Catling, που υπο-

βλήθηκε κατά τη διάρκεια της έγγραφης διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου και από το οποίο προκύπτει ο βασικός λόγος απορρίψεως της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας, συμπληρώνει ακριβώς την αιτιολογία που ήδη περιέχει η απόφαση απορρίψεως της ενστάσεως. Το έγγραφο αυτό φέρει ημερομηνία 21 Οκτωβρίου 1991 και είναι επομένως προγενέστερο της προσβαλλομένης αποφάσεως της 28ης Οκτωβρίου 1991. Αντίθετα από την άποψη της προσφεύγουσας, δεν πρόκειται εδώ για νέο απαράδεκτο ισχυρισμό κατά την έννοια του άρθρου 48, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, αλλά για πραγματικό επιχείρημα που προέβαλε παραδεκτώς η ΟΚΕ με το υπόμνημα αντικρούσεως, δυνάμει του άρθρου 46, παράγραφος 1, στοιχείο β', του ίδιου κανονισμού. Στην προσφεύγουσα δόθηκε η δυνατότητα να ελέγξει, κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ενώπιον του Πρωτοδικείου, το λυσιτελές της αιτιολογίας σχετικά με τις γλωσσικές της γνώσεις, πράγμα που άλλωστε έκανε, αφού με το υπόμνημα απαντήσεως επικαλέστηκε σφάλμα εκτιμήσεως (βλ. πιο κάτω σκέψη 35). Το εν λόγω έγγραφο έδωσε επίσης τη δυνατότητα στο Πρωτοδικείο να ελέγξει τη νομιμότητα της επίδικης διαδικασίας πληρώσεως θέσεως και της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 27 Υπό τις περιστάσεις αυτές, διαπιστώνεται ότι ο λόγος ακυρώσεως περί ανεπαρκείας της αιτιολογίας κατέστη άνευ αντικειμένου μετά τις εξηγήσεις που έδωσε η ΟΚΕ κατά τη διάρκεια της δίκης (προαναφερθείσα απόφαση του Δικαστηρίου Sergio κ.λπ. κατά Επιτροπής, σκέψη 52, και προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Schloh κατά Συμβουλίου, σκέψη 86).

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

— Επιχειρήματα των διαδίκων

- 28 Η προσφεύγουσα υπενθυμίζει ότι κατά την εξέταση της υποψηφιότητάς της δεν υπήρχε στον ατομικό της φάκελο καμιά έκθεση βαθμολογίας, ενώ είχε μονιμοποιηθεί το 1986 και το άρθρο 43 του ΚΥΚ προβλέπει ότι, για κάθε υπάλληλο, πρέπει να συντάσσεται έκθεση βαθμολογίας κάθε δύο έτη. Ελλείψει επομένως οποιασδήποτε εκθέσεως βαθμολογίας, ήταν αδύνατο για την ΑΔΑ να λάβει υπόψη της αντικειμενικά τα προσόντα της σε σχέση με τη θέση που επρόκειτο να πληρωθεί.
- 29 Η ΟΚΕ υπογραμμίζει ότι η έλλειψη εκθέσεων βαθμολογίας δεν επηρέασε σε καμία περίπτωση τη ληφθείσα απόφαση και δεν μπορεί επομένως να δικαιολογήσει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 30 Πράγματι, κατά πάγια νομολογία, για να ακυρωθεί μια απόφαση προαγωγής, δεν αρκεί, κατά τη συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων, να είναι πλημμελής ή ελλιπής ο ατομικός φάκελος ενός απ' αυτούς, λόγω ιδίως της ελλείψεως μιας εκθέσεως βαθμολογίας, εκτός αν αποδεικνύεται ότι το περιστατικό αυτό άσκησε αποφασιστική επιρροή επί της διαδικασίας προαγωγών (βλ. π.χ. την απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Ιουλίου 1992, T-68/91, Barbi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2127, σκέψη 26). Έτσι, η έλλειψη εκθέσεως βαθμολογίας δεν είναι αποφασιστικό στοιχείο, όταν η ΑΔΑ έχει ευρύτατες δυνατότητες ενημερώσεως για να συλλέξει όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων (απόφαση του Δικαστηρίου της 12ης Οκτωβρίου 1978, 86/77, Ditterich κατά Επιτροπής, Συλλογή τόμος 1978, σ. 585, σκέψεις 18 έως 20).
- 31 Εν προκειμένω, η μόνη και αποκλειστική αιτία για την οποία δεν προκρίθηκε η προσφεύγουσα για την επίδικη θέση είναι ότι δεν κατείχε επαρκώς μια γλώσσα «γερμανικής καταγωγής». Ο Catling, αγγλόφωνος, έκρινε ότι η προσφεύγουσα δεν είχε ικανοποιητικές γνώσεις της αγγλικής. Κατά τη συνομιλία τους ο Catling διαπίστωσε ότι είχε μεγάλες δυσκολίες τόσο στην έκφραση όσο και στην κατανόηση της αγγλικής.
- 32 Η ΟΚΕ επισυνήψε στο υπόμνημα αντικρούσεως δύο αντίγραφα εκθέσεων βαθμολογίας της 1ης Σεπτεμβρίου 1988 και της 14ης Σεπτεμβρίου 1990, στις οποίες δεν είχαν συμπληρωθεί οι στήλες που αφορούσαν τις γλωσσικές γνώσεις της προσφεύγουσας. Η ΟΚΕ επισυνήψε στο υπόμνημα ανταπαντήσεως δύο αποσπάσματα αυτών των εκθέσεων βαθμολογίας. Το πρώτο απόσπασμα της εκθέσεως του 1988 περιέχει στοιχεία για τις γνώσεις της προσφεύγουσας στην αγγλική, ενώ το άλλο δεν περιλαμβάνει, ούτε αυτή τη φορά, στοιχεία σχετικά με τις γλωσσικές γνώσεις της.
- 33 Η ΟΚΕ παρατηρεί ότι αυτές οι εκθέσεις βαθμολογίας δεν αναφέρουν, μεταξύ των γλωσσικών γνώσεων της προσφεύγουσας, παρά μόνον το γεγονός ότι η ισπανική είναι η μητρική της γλώσσα και ότι εργαζόταν τότε στα γαλλικά. Όσον αφορά την πρώτη από τις δύο αυτές εκθέσεις, η προσφεύγουσα είχε δηλώσει, στη στήλη που αφορά τις γλωσσικές γνώσεις, «μέτρια» κατανόηση της αγγλικής και ελάχιστη ικανότητα να μιλήσει και να γράψει αγγλικά. Είχε δηλώσει επίσης ελάχιστη γνώση της γερμανικής. Στη δεύτερη έκθεση είχε αφήσει τελείως λευκή τη στήλη που αφορούσε τις γλώσσες. Εξάλλου, οι εκθέσεις αυτές δεν είναι, γενικά, και τόσο εγκωμιαστικές για την προσφεύγουσα,

έτσι ώστε, ανεξάρτητα από το ζήτημα των γλωσσικών ικανοτήτων της, είναι προφανές ότι, αν οι εκθέσεις αυτές λαμβάνονταν υπόψη από την ΑΔΑ, τούτο δεν θα απέβαινε προς όφελός της.

- 34 Όσον αφορά ειδικότερα τις γνώσεις της προσφεύγουσας στα αγγλικά, η ΟΚΕ ισχυρίζεται επίσης στο υπόμνημα ανταπαντήσεως ότι η προσφεύγουσα εγγράφηκε, επί τρία διαδοχικά έτη (από το 1987/1988 έως το 1989/1990), σε μαθήματα αγγλικής του αυτού επιπέδου. Προσθέτει ότι εν τω μεταξύ είχε περατώσει το επίπεδο 4 με τον βαθμό «καλά» και διευκρινίζει ότι υφίστανται έξι επίπεδα.
- 35 Η προσφεύγουσα, παραπέμποντας σε διάφορες βεβαιώσεις συμμετοχής σε μαθήματα γλωσσών, υπογραμμίζει με το υπόμνημα απαντήσεως ότι, αν η μοναδική αιτιολογία της απορρίψεως της υποψηφιότητάς της είναι ότι δεν είχε τις απαιτούμενες βασικές γλωσσικές γνώσεις, η διαπίστωση επί της οποίας στηρίζεται η αιτιολογία αυτή όχι μόνον είναι εσφαλμένη, αλλά αποδεικνύει επίσης ότι δεν διενεργήθηκε συγκριτική εξέταση των προσόντων κατά την έννοια του άρθρου 45 του ΚΥΚ. Το σφάλμα αυτό είναι ιδιαίτερα βαρύ, αφού οι εκθέσεις βαθμολογίας προβλέπουν στήλη «γλωσσικές γνώσεις» που πρέπει να συμπληρούται από τον βαθμολογούμενο υπάλληλο. Αν της είχαν ανακοινωθεί οι εκθέσεις αυτές εντός των προβλεπομένων προθεσμιών, θα μπορούσε να έχει αποφευχθεί η πεπλανημένη εκτίμηση των γλωσσικών της γνώσεων και η τελικώς ληφθείσα απόφαση θα ήταν πιθανώς διαφορετική.
- 36 Η προσφεύγουσα τονίζει περαιτέρω με το υπόμνημα απαντήσεως ότι το έγγραφο του Catling της 21ης Οκτωβρίου 1991 περιέχει σφάλματα εκτιμήσεως όσον αφορά τις γλωσσικές της γνώσεις και τα επαγγελματικά της προσόντα, δεδομένου ότι στην πραγματικότητα «πληροί τις αναγκαίες προϋποθέσεις ως προς τις γλωσσικές ικανότητες»: πέραν της ισπανικής, η οποία είναι η μητρική της γλώσσα, έχει καλές γνώσεις της γαλλικής, της ιταλικής και της αγγλικής. Άρα, σύμφωνα με τα γλωσσικά κριτήρια επιλογής που έγιναν δεκτά, κατέχει μια γλώσσα λατινικής καταγωγής και μια γλώσσα γερμανικής καταγωγής. Επιπλέον, έχει γνώσεις πληροφορικής. Τα κενά που περιέχει το έγγραφο του Catling οφείλονται κυρίως στο ότι, λόγω της εκπρόθεσμης καταθέσεως των εκθέσεων βαθμολογίας της, ήταν αδύνατο να διενεργηθεί ορθή συγκριτική εξέταση των αντιστοιχών προσόντων των υποψηφίων.

- 37 Η προσφεύγουσα προσκόμισε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και άλλες βεβαιώσεις συμμετοχής σε μαθήματα γλωσσών καθώς και αντίγραφο των δεόντως συμπληρωμένων στηλών που αναφέρονται στις γλωσσικές γνώσεις και αποτελούν μέρος των δύο εκθέσεων βαθμολογίας της. Για την καθυστερημένη κατάθεσή τους εξήγησε ότι οφειλόταν στο γεγονός ότι είχε προσφύγει σε δευτεροβάθμιο βαθμολογητή κατά των εκθέσεων βαθμολογίας που της είχαν δοθεί τον Απρίλιο του 1992 και προσέθεσε ότι συμπλήρωσε τις εν λόγω στήλες μόλις τον Νοέμβριο του 1992, δηλαδή μετά την απόφαση που απέρριψε την υποψηφιότητά της. Στις στήλες αυτές, που φέρουν αμφότερες ως ημερομηνία την «18.XI.1992» και τη μνεία «Παρατήρηση που διατυπώθηκε στις 12 Νοεμβρίου 1992 — Ο δευτεροβάθμιος βαθμολογητής», η προσφεύγουσα δήλωσε «καλή» κατανόηση της αγγλικής, «καλή» ικανότητα ομιλίας και «ικανοποιητική» ικανότητα γραφής της ίδιας αυτής γλώσσας, αφήνοντας λευκά τα τετραγωνίδια που προβλέπονται για τη γερμανική γλώσσα.
- 38 Εξάλλου, η προσφεύγουσα αμφισβήτησε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση τον ισχυρισμό της ΟΚΕ ότι είχε εγγραφεί επί τρία διαδοχικά έτη σε μαθήματα αγγλικής του ίδιου επιπέδου. Δήλωσε σχετικά ότι οι γνώσεις της στην αγγλική είχαν βελτιωθεί, αντιθέτως, προοδευτικά, δεδομένου ότι είχε αρχίσει το 1987/1988 να φοιτά στο επίπεδο 1, ενώ τελείωσε το 1991 το επίπεδο 4.

— Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 39 Διαπιστώνεται ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως που προβάλλει η προσφεύγουσα περί κακής εκτιμήσεως του συμφέροντος της υπηρεσίας και περί παραβιάσεως της αρχής της καλής διαχειρίσεως και της ορθολογικής διοικήσεως έχει υπερβολικά γενικό περιεχόμενο. Κατά συνέπεια, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι πρέπει να εξετάσει, χάριν ακριβούς εκτιμήσεως των διαφορών πτυχών της υποθέσεως, δύο διαφορετικούς λόγους.
- 40 Πρέπει να εξεταστεί καταρχάς ο λόγος που αφορά την εκπρόθεσμη κατάθεση των εκθέσεων βαθμολογίας της προσφεύγουσας, πράγμα που συνιστά, κατ' αυτήν, παράβαση των άρθρων 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', 43 και 45, παράγραφος 1, του ΚΥΚ. Στο πλαίσιο του λόγου αυτού θα πρέπει το Πρωτοδικείο να εξακριβώσει αν στην προκειμένη περίπτωση η ΑΔΑ προέβη πράγματι σε νομότυπη συγκριτική εξέταση της υποψηφιότητας της προσφεύγουσας για την επίδικη θέση. Πράγματι, όπως έχει κρίνει το Πρωτοδικείο με την απόφαση Bonino κατά Επιτροπής, που αναφέρθηκε πιο πάνω (σκέψη 5), σχετικά με απόφαση τοποθετήσεως υπαλλήλου σε νέα θέση, η ΑΔΑ πρέπει να σταθμίζει, στο πλαίσιο μιας τέτοιας αποφάσεως, το συμφέρον της υπηρεσίας καθώς και τις

ικανότητες των υποψηφίων για την επίμαχη θέση. Εξάλλου, το Πρωτοδικείο δέχθηκε, στην απόφασή του Volger κατά Κοινοβουλίου, που αναφέρθηκε πιο πάνω (σκέψη 24), ότι, ενόψει υποψηφιοτήτων για μετάθεση ή προαγωγή δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, του ΚΥΚ, η ΑΔΑ πρέπει να προβαίνει σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των ενδιαφερομένων υπαλλήλων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 45 του ΚΥΚ για τις προαγωγές.

- 41 Θα πρέπει κατόπιν να εξεταστεί ο λόγος περί εσφαλμένης εκτιμήσεως των γλωσσικών γνώσεων της προσφεύγουσας. Στο πλαίσιο του λόγου αυτού θα πρέπει το Πρωτοδικείο να ερευνήσει το βάσιμο των ισχυρισμών της προσφεύγουσας, κατά τους οποίους η εξέταση των υποψηφιοτήτων στην οποία προέβη η ΑΔΑ ενέχει πλάνη περί τα πράγματα.

1. Επί του λόγου ακυρώσεως περί παραβάσεως των άρθρων 29, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, και 43 του ΚΥΚ

- 42 Πρέπει να υπομνηστεί, ότι κατά το άρθρο 43 του ΚΥΚ, η ικανότητα, η απόδοση και η συμπεριφορά στην υπηρεσία κάθε υπαλλήλου αποτελούν αντικείμενο περιοδικής εκθέσεως που καταρτίζεται τουλάχιστον κάθε δύο έτη. Σε σχέση όμως με την προσφεύγουσα η προθεσμία αυτή δεν τηρήθηκε από την ΟΚΕ, η οποία αντιθέτως την υπερέβη κατά πολύ, δεδομένου ότι δεν είχε καταρτιστεί καμιά οριστική έκθεση βαθμολογίας κατά τον χρόνο εξετάσεως της υποψηφιότητάς της για την επίδικη θέση.
- 43 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η έκθεση βαθμολογίας αποτελεί απαραίτητο στοιχείο εκτιμήσεως κάθε φορά που η σταδιοδρομία του υπαλλήλου λαμβάνεται υπόψη από τους προϊστάμενους του. Η διαδικασία προαγωγών είναι πλημμελής, εφόσον η ΑΔΑ δεν μπόρεσε να προβεί σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των υποψηφίων, επειδή οι εκθέσεις βαθμολογίας ενός ή περισσότερων μεταξύ αυτών καταρτίστηκαν, εξαιτίας της διοικήσεως, με σημαντική καθυστέρηση (βλ. την τελευταία επί του θέματος αυτού απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Δεκεμβρίου 1992, C-68/91, Moritz κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-6849, σκέψη 16).
- 44 Το Δικαστήριο έχει όμως επίσης κρίνει ότι, σε εξαιρετικές περιπτώσεις, η έλλειψη εκθέσεως βαθμολογίας μπορεί να αντισταθμιστεί από την ύπαρξη άλλων

πληροφοριών για τα προσόντα του υπαλλήλου (προαναφερθείσα απόφαση Moritz κατά Επιτροπής, σκέψη 18). Έτσι, το Δικαστήριο έκρινε ότι, στο πλαίσιο διαδικασίας προαγωγών, το γεγονός ότι ο ατομικός φάκελος ενός υπαλλήλου ήταν ελλιπής, διότι έλειπαν δύο εκθέσεις βαθμολογίας, δεν μπορούσε να θεωρηθεί κρίσιμο, προκειμένου να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο καταρτισθείς πύνακας προαγωγών είναι πλημμελής, από την άποψη του άρθρου 45 του ΚΥΚ, όταν, ακόμη και ελλείψει αυτών των εκθέσεων βαθμολογίας, οι αρμόδιες αρχές διέθεταν ευρύτατες δυνατότητες ενημερώσεως για να συλλέξουν όλα τα απαραίτητα στοιχεία για τη συγκριτική εξέταση των προσόντων (προαναφερθείσα απόφαση Ditterich κατά Επιτροπής, σκέψεις 18 και 19).

- 45 Πρέπει να προστεθεί ότι η έλλειψη εκθέσεων βαθμολογίας — όσο λυπηρή και αδικαιολόγητη και αν είναι από την άποψη της καλής διαχειρίσεως και της ορθολογικής διοικήσεως του προσωπικού — δεν θα πρέπει να παραλύει κάθε διαδικασία προαγωγών ή μεταθέσεων που είναι αναγκαία προς το συμφέρον της υπηρεσίας. Όταν αντιμετωπίζει τέτοια κατάσταση, η ΑΔΑ δεν είναι επομένως υποχρεωμένη να αναβάλλει τις αποφάσεις της περί προαγωγών ή μεταθέσεων, αλλά μπορεί να αναζητεί άλλα μέσα που να μπορούν να θεραπεύσουν την έλλειψη των εκθέσεων βαθμολογίας.
- 46 Πρέπει να υπομνηστεί σχετικά ότι η προσβαλλομένη απόφαση ελήφθη για τον λόγο ότι η προσφεύγουσα δεν απεδείκνυε «βασικές γλωσσικές προϋποθέσεις» για την κατάληψη της κενής θέσης, μεταξύ των οποίων άριστη γνώση μιας γλώσσας «γερμανικής καταγωγής». Της αποφάσεως αυτής προηγήθηκε συνέντευξη των πέντε υποψηφίων για την επίδικη θέση με έναν αγγλόφωνο υπάλληλο, η οποία κατέληξε στην κατάρτιση εκθέσεως προς την ΑΔΑ. Πρόκειται δηλαδή εδώ για πληροφορίες που έλαβε η ΑΔΑ κατόπιν αμέσου και προσωπικής εκτιμήσεως των πραγματικών γλωσσικών γνώσεων των υποψηφίων, συμπεριλαμβανομένης της προσφεύγουσας. Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι οι πληροφορίες αυτές μπορούσαν να αντισταθμίσουν στην προκειμένη περίπτωση την έλλειψη των εκθέσεων βαθμολογίας από τον ατομικό φάκελο της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η ΑΔΑ διέθετε τις απαραίτητες γνώσεις για να προβεί σε έγκυρη συγκριτική εξέταση των προσόντων.
- 47 Υπό τις περιστάσεις αυτές, το γεγονός ότι οι οριστικές εκθέσεις βαθμολογίας της προσφεύγουσας δεν καταρτίστηκαν εντός των προβλεπομένων από τον ΚΥΚ προθεσμιών και δεν μπόρεσαν επομένως να ληφθούν υπόψη κατά τον χρόνο της εξετάσεως των υποψηφιοτήτων για την επίδικη θέση δεν εμπόδισε τη συγκριτική εξέταση των προσόντων και δεν επηρέασε επομένως αποφασιστικά τη διαδικασία πληρώσεως της εν λόγω θέσεως (βλ. την απόφαση του Δικαστηρίου της 10ης Ιουνίου 1987, 7/86, Vincent κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1987, σ. 2473, σκέψη 18).

48 Το συμπέρασμα αυτό δεν αποδυναμώνεται ούτε από τις βεβαιώσεις που προσκόμισε η προσφεύγουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση και οι οποίες πιστοποιούν ότι παρακολούθησε μαθήματα αγγλικής ούτε από τις εκθέσεις βαθμολογίας που καταρτίστηκαν μετά τη διεξαγωγή της διαδικασίας πληρώσεως της θέσεως. Η αξία αυτών των πιστοποιητικών είναι κατώτερη από την αξία των πέντε συγκριτικών συνεντεύξεων που πραγματοποιήθηκαν με τους υποψηφίους. Επίσης, οι γλωσσικές εκτιμήσεις που διατύπωσε η ίδια η προσφεύγουσα μετά την προσβαλλομένη απόφαση δεν αναιρούν τα αποτελέσματα της προηγούμενης συγκριτικής εξέτασεως. Κατά συνέπεια, ο λόγος αυτός ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος.

2. Επί του λόγου ακυρώσεως περί εσφαλμένης εκτιμήσεως

49 Κατά το μέτρο που η προσφεύγουσα αμφισβητεί το βάσιμο της εκτιμήσεως των γλωσσικών της γνώσεων κατά τη διαδικασία πληρώσεως της επίδικης θέσεως, πρέπει να υπομνηστεί ότι, ενόψει υποψηφιοτήτων για μετάθεση ή για προαγωγή δυνάμει του άρθρου 29, παράγραφος 1, στοιχείο α', του ΚΥΚ, η ΑΔΑ πρέπει να προβαίνει σε συγκριτική εξέταση των προσόντων των ενδιαφερομένων υπαλλήλων, όπως αυτή που προβλέπει το άρθρο 45 του ΚΥΚ για τις προαγωγές (προαναφερθείσα απόφαση του Πρωτοδικείου Volger κατά Κοινοβουλίου, σκέψη 24). Κατά πάγια νομολογία, η ΑΔΑ διαθέτει ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά αυτή την εξέταση· επομένως, ο δικαστικός έλεγχος πρέπει να περιορίζεται στο ζήτημα αν η ΑΔΑ έκαμε χρήση της εξουσίας της κατά τρόπο προδήλως πεπλανημένο (απόφαση του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1992, C-107/90 P, Hochbaum κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. I-157, σκέψη 8).

50 Διοργανώνοντας προσωπικές συνεντεύξεις με τους διαφόρους υποψηφίους, όπως αυτές που περιγράφηκαν πιο πάνω, μετά από τις οποίες καταρτίστηκε σχετική έκθεση, η ΑΔΑ προέβη σε ορθή συγκριτική εξέταση των γλωσσικών γνώσεων — των μόνων που αμφισβητούνται εν προκειμένω — της προσφεύγουσας. Κατά τη συνέντευξη της προσφεύγουσας, ο Catling, αγγλόφωνος υπάλληλος της ΟΚΕ, διαπίστωσε ότι οι πρακτικές γνώσεις της προσφεύγουσας στην αγγλική γλώσσα δεν ήταν επαρκείς, ώστε να ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της κενής θέσεως. Η προσφεύγουσα δεν βάλλει κατά του τρόπου διεξαγωγής αυτής της συνεντεύξεως. Η σχετική προς το θέμα αυτό αναφορά της προσφεύγουσας στα διάφορα μαθήματα γλώσσας που παρακολούθησε καθώς και στις εκτιμήσεις που περιλαμβάνονται στη στήλη των εκθέσεων βαθμολογίας της σχετικά με τις γλωσσικές της γνώσεις δεν μπορεί, για τους λόγους που αναφέρθηκαν πιο πάνω, να αναιρέσει το αποτέλεσμα αυτής της συγκριτικής εξέτασεως. Το συμπέρασμα αυτό ισχύει επίσης για τον ισχυρισμό της προσφεύ-

γουςας ότι οι γνώσεις της στην αγγλική γλώσσα πιθανώς βελτιώθηκαν με την πάροδο των ετών, δεδομένου ότι κρίθηκαν ανεπαρκείς από τον Catling κατά την προαναφερθείσα συνέτευξη.

- 51 Κατά συνέπεια, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε επαρκώς τον ισχυρισμό της ότι η ΑΔΑ υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως. Κατόπιν αυτού, ο λόγος αυτός ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί.
- 52 Από τις προηγούμενες σκέψεις προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 53 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου, δυνάμει δε του άρθρου 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.
- 54 Εν προκειμένω, η ίδια η ΟΚΕ θεωρεί ότι, ενόψει της ευθύνης της για την καθυστερημένη προσκόμιση των εκθέσεων βαθμολογίας της προσφεύγουσας, δεν είναι δίκαιο να φέρει η τελευταία αυτή τα δικά της δικαστικά έξοδα.
- 55 Πρέπει να τονιστεί ότι η έλλειψη των εκθέσεων βαθμολογίας μπορεί να συνέβαλε στην άσκηση της προσφυγής. Σύμφωνα με το αίτημα της ΟΚΕ καθώς και λόγω της αρχικά ανεπαρκούς γνωστοποίησεως από την ΟΚΕ της αιτιολογίας της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρέπει να καταδικαστεί η ΟΚΕ στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**

- 2) Η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων της προσφεύγουσας.**

Bellamy

Kirschner

Saggio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 3 Μαρτίου 1993.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

C. W. Bellamy